07/08/2019

Η εορτή της Μεταμορφώσεως στην Μητρ.Βεροίας και Χειροτονία Διακόνου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το διήμερο 5 και 6 Αυγούστου εορτάστηκε στην Ιερά Μητρόπολη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας η Δεσποτική Εορτή της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Χριστού.

Την παραμονή της εορτής ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον Μέγα Πανηγυρικό Εσπερινό και κήρυξε το θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Χριστού στο Λιανοβέργι.

Ανήμερα της εορτής το πρωί στον πανηγυρίζοντα Ιερό Μητροπολιτικό Ναό της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Χριστού Ναούσης, τελέστηκε Αρχιερατικό

Συλλείτουργο προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σμύρνης κ. Βαρθολομαίου και συλλειτουργούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος.

Κατά την διάρκεια της Θείας Λειτουργίας τελέστηκε η εις Διάκονον Χειροτονία του κ. Στυλιανού Πέκαλη, εγγάμου και αποφοίτου της Ανωτάτης Εκκλησιαστικής Ακαδημίας Θεσσαλονίκης, *ο οποίος* και *έλαβε το όνομα* Λουκάς.

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου στον Εσπερινό :

«Ἀνάβηθι πρός με εἰς τό ὄρος, καί στῆθι ἐκεῖ, καί δώσω σοι τά πυ-ξία τά λίθινα, τόν νόμον καί τάς ἐντολάς, ἄς ἔγραψα νομοθετῆσαι αὐτοῖς».

Αὐτούς τούς λόγους τοῦ Θεοῦ πρός τόν Μωϋσῆ ἀκούσαμε πρό ὀ-λί-γου στό ἀνάγνωσμα ἀπό τό βι-βλίο τῆς Ἐξόδου. Ἀνέβα, τοῦ λέ-γει ὁ Θεός, στό ὄρος ὅπου θά εὑρίσκο-μαι, στό ὄρος Σινᾶ, καί στάσου ἐκεῖ, καί θά σοῦ δώσω τίς πλάκες μέ τίς ἐντο-λές, πού ἔγραψα γιά νά τίς ἔχουν οἱ Ἰσρα-ηλίτες ὡς νόμο τους.

Ὁ Θεός καλεῖ στήν Παλαιά Δια-θήκη τόν Μωϋσῆ γιά νά τοῦ ἀπο-κα--λύψει τόν νόμο, γιά νά τοῦ δώ-σει τίς πλάκες τῶν δέκα ἐντολῶν. Καί εἶναι μεγάλη τιμή ἀσφαλῶς νά δίδει ὁ Θεός μέ αὐτόν τόν χει-ροπιαστό τρόπο τόν νόμο καί τίς ἐντολές του στούς ἀνθρώπους.

Ὅμως ὑπάρχει καί μεγαλύτερη τι-μή ἀπό αὐτήν. Καί αὐτή εἶναι ἡ τιμή τήν ὁποία ἀπολαμβάνουν οἱ τρεῖς μαθη-τές τοῦ Κυρίου, ὁ Πέ-τρος, ὁ Ἰά-κω-βος καί ὁ Ἰωάννης, τούς ὁποί-ους ὁ Χριστός δέν καλεῖ ἁπλῶς νά ἀνέλθουν γιά νά τόν συναντήσουν στό ὄρος Θαβώρ, ἀλλά ἀνεβαίνει καί ὁ ἴδιος μαζί τους ὡς ἄνθρωπος, ὡς Θεάν-θρω-πος, γιά νά τούς ἀποκαλύψει στή συνέχεια τή δόξα καί τήν αἴ-γλη τοῦ θείου προσώπου του, γιά νά τούς δείξει ποιά τιμή καί ποιά δό-ξα ἐπιφυλάσσει ὁ Θεός στόν ἄν-θρωπο πού τηρεῖ τίς ἐντο-λές του καί φυλάσσει τόν νόμο του.

Καί μπορεῖ ὁ Χριστός νά ἀποκα-λύ-πτει κατά τή Μεταμόρφωσή του τή θεία του φύση μόνο στούς τρεῖς μαθητές του, γιατί ἐκεῖνοι ἦταν αὐτοί πού μποροῦσαν νά κα-τα-νοή-σουν καί νά ἀντέξουν περισ-σότερο ἀπό τούς ἄλλους αὐτό τό θαῦμα, ὅμως πολλοί εἶναι οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλη-σίας μας, παλαιότεροι καί νεώτεροι, ὅπως ἡ ὁσία Σοφία ἡ ἐν Κλεισούρᾳ, οἱ ὁποῖοι ἀξιώ-θηκαν νά δοῦν στή ζωή τους, νά δοῦν μέ τά χοϊκά μάτια τους τήν ἔλλαμψη τῆς θείας Μεταμορφώσεως, νά δοῦν νά τούς περιλάμπει τό ἄκτι-στο φῶς τῆς θεότητος, ὅπως τό εἶ-δαν καί οἱ μαθητές τοῦ Κυρίου στό ὄρος Θαβώρ.

Ἀλλά καί ἀκόμη καί ὅσοι δέν ἀξιώνονται νά δοῦν μέ τά αἰσθητά τους μάτια τό φῶς καί τήν αἴγλη τῆς Θεότητος, πού ἀπο-κάλυψε ὁ Χριστός στούς μαθητές του καί

ἀπο-καλύπτει καί στούς ἐκλεκτούς δούλους του, οἱ ὁποῖοι κάθαραν τήν ψυχή καί τό σῶμα τους, τόν νοῦ καί τό πνεῦμα τους μέ τήν ἄ-σκηση, μέ τή νη-στεία, μέ τήν προ-σευχή, μέ τή με-λέτη τοῦ λόγου του, μέ τή μυστηριακή ζωή, μπο-ροῦν νά ζήσουν τό θαῦμα τῆς Με-ταμορ-φώσεως στήν ψυχή τους. Γιατί ὅλοι μας μποροῦμε νά ζή-σουμε τό θαῦμα τῆς Μεταμορ-φώ-σε-ως. Αὐτός εἶναι, ἄλλωστε, ὁ σκο-πός τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως. Αὐτός εἶναι ὁ λό-γος γιά τόν ὁποῖο ὁ Χριστός ἦρθε στή γῆ καί ἔγινε ἄνθρωπος, «ἵνα θεόν τόν Ἀδάμ ἀπερ-γάση-ται», γιά νά κάνει τόν ἄν--θρωπο θεό, γιά νά μεταμορ-φώ-σει τή φθαρμένη ἀπό τήν ἁμαρτία φύ-ση του σέ θεϊκή καί νά τόν κα-τα-στήσει πολίτη τῆς βασιλείας του.

Ἡ ἐν Χριστῷ ζωή τήν ὁποία μᾶς καλεῖ ἡ Ἐκκλησία μας νά ζήσουμε ὡς πιστά μέλη της, ἐφαρμόζοντας τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ καί ἀκολου-θώντας τό θέλημά του, δέν εἶναι τίποτε ἄλλο ἀπό τή μετα-μόρφωση τοῦ ἀνθρώπου ἀπό αὐτό πού εἶναι σέ ἐν Χριστῷ ἄνθρωπο, σέ ἄνθρω-πο πού ζεῖ τή ζωή τοῦ Χριστοῦ, σέ ἄνθρω-πο πού ζεῖ ὅπως ἀρέσει στόν Χρι-στό.

Καί πῶς ἐπιτυγχάνεται αὐτό; Ἐπι---τυγχάνεται μέ τή δική μας προ-σπάθεια καί μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ. Αὐτές εἶναι οἱ δύο προϋ-πο-θέ-σεις. Χρειάζεται νά προσπα-θοῦ-με καί νά ἀγωνιζόμεθα νά ἐφαρ-μό-ζουμε στή ζωή μας τόν λόγο τοῦ Θεοῦ, νά ἀγωνιζόμεθα νά ξεριζώ-νουμε τά πάθη μας, νά περιο-ρί-ζουμε τίς ἀδυναμίες μας.

Χρειά-ζεται ὅμως γι᾽ αὐτό προ-σπά-θεια. Χρειάζεται νά ζητοῦμε τή βοήθεια τοῦ Χριστοῦ μέ τήν προ-σευχή, ἀλλά καί νά ἐπικαλούμεθα τή με-σιτεία καί τίς πρεσβεῖες τῶν ἁγίων μας. Χρειά-ζεται ἀκόμη νά ἀξιο-ποι-οῦμε τά μέσα πού θέτει στή διά-θεσή μας ἡ Ἐκκλησία γιά νά μᾶς βοηθήσει στήν πνευ-μα-τική ζωή, τή μελέτη, τή νηστεία, τά ἱερά μυ-στήριά της καί πρω-τίστως τήν ἱερά Ἐξομολόγηση καί τή θεία Εὐχαριστία, μέσω τῶν ὁποίων καί καθαίρουμε τήν ψυχή μας ἀλλά καί λαμβάνουμε τή χάρη τοῦ Θεοῦ.

Καί ἐπιπλέον χρειάζεται νά κά-νουμε αὐτό πού ἔκαναν καί οἱ μα-θητές τοῦ Κυρίου, προκειμένου νά δοῦν τή Μεταμόρφωσή του. Ἐκεῖ-νοι ἀνέβηκαν στό ὄρος Θ-α-βώρ, ἀφήνοντας πίσω τους τόν κό--σμο. Ἄς κάνουμε καί ἐμεῖς τό ἴδιο. Ἄς προσπαθοῦμε, δηλαδή, νά ἀπομα-κρυ-νόμεθα ὄχι τοπικά ἀπό τόν κό-σμο, ἀλλά ἀπό τό πνεῦμα τοῦ κόσμου, ἀπό ὅ,τι μᾶς ἑλκύει πρός τό κακό καί τήν ἁμαρτία. Καί ἄς ζη--τοῦμε τή χάρη τοῦ Θεοῦ, τή χά-ρη τοῦ μεταμορφωθέντος Κυ-ρίου, ὁ ὁποῖος δέν τήν ἀρνεῖται, ἀλλά τή δί-δει πλούσια σέ ὅσους ἀγω-νί-ζο-νται καί σέ ὅσους τή ζη-τοῦν.

Αὐτή τή θεία χάρη ζητοῦσε καί ἡ ἁπλῆ μέν κατ᾽ ἄνθρωπο γυναίκα, ἀλλά ἀφιερωμένη στόν Θεό, ἀφι-ε-ρωμένη στίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, ἀφιερωμένη στήν ἄσκηση τήν αὐ-στηρή, θά ἔλεγα, γιά μία γυναίκα, ἡ ἁγία Σοφία, γιά νά φθάσει στή

μεταμόρφωση. Νά μεταμορφώσει τόν παλαιό ἄνθρωπο καί νά γίνει ἐν Χριστῷ μία ἁγιασμένη ψυχή.

Ἔτσι, λοιπόν, ἡ θεία αὐτή χάρη νά μετα-μορ--φώσει καί ἐμᾶς. Ἄς τή ζητοῦμε, ἀδελφοί μου, καί εὔ-χο-μαι ὁ Κύριος νά τήν χα-ρίσει σέ ὅλους μας πλού-σια, ὅπως τή χά-ρι-σε καί στήν ὁσία Σοφία καί σέ ὅλους τούς συγχρόνους ἁγίους, πού γιά μᾶς εἶναι παραδείγματα. Δέν εἶναι οἱ παλαιοί ἅγιοι, πού λέ-με εἶναι πολύ παλαιοί, ἀγωνίσθη-καν ἀλλά πῶς ἀγωνίσθηκαν. Αὐ-τοί εἶναι σύγχρονοι. Τούς ζήσαμε, τούς εἴδαμε, πήραμε τήν εὐχή τους, καί ζήσαμε τόν ἀγώνα καί τήν ἄσκησή τους γιά νά φθάσουν σέ αὐτή τή θεία μεταμόρφωση, στήν ὁποία μᾶς καλεῖ ὅλους μας ὁ Κύριος μας. Ἀμήν.

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου στην Χειροτονία :

«Σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τήν κλῆσιν καί ἐκλογήν ποιεῖσθαι».

Ἑορτή τῆς θείας Μετα-μορ-φώ-σε-ως σήμερα, καί στόν πα-νη-γυρί-ζο-ντα φερώνυμο ἱερό ναό τῆς Να-ού-σης ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστο-λος Πέτρος, ὁ αὐτόπτης τοῦ Θαβω-ρεί-ου θαύματος ἀπευθύνεται σέ ὅλους ἐμᾶς, οἱ ὁποῖοι προσήλθαμε σήμερα γιά νά τιμήσουμε τή Δε-σπο-τική ἑορτή καί νά λάβουμε τήν χάρη τοῦ μεταμορφωθέντος Κυ-ρίου, καί μᾶς προτρέπει νά φρο-ντί--σουμε καί νά ἐργασθοῦμε, ὥστε νά ἰσχυροποιήσουμε τήν κλή-ση καί τήν ἐκλογή μας. «Σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τήν κλῆσιν καί ἐκλογήν ποιεῖσθαι».

Κάθε πιστός, κάθε μέλος τῆς Ἐκ-κλησίας τοῦ Χριστοῦ, δέν εἶναι αὐ-τόκλητος. Δέν βρέθηκε τυχαῖα στή θέση πού βρίσκεται. Δέν ἔχει συμπτωματικά τήν ἰδιότητα πού ἔχει. Κλήθηκε ἀπό τόν Χριστό «κλήσει ἁγίᾳ», ὅπως μᾶς δια-βε-βαι-ώ-νει καί ὁ ἄλλος πρωτοκορυ-φαῖος ἀπόστολος, ὁ ἀπόστολος Παῦ-λος.

Αὐτή τήν κλήση καλούμεθα νά ἐπι-βεβαιώσουμε καί νά ἐνισχύ-σου-με καί ἐμεῖς, ὁ καθένας μας μέ τίς δικές του δυνάμεις καί τίς δι-κές του προσπάθειες, ὁ καθένας μας μέ τίς δικές του ἐπιλογές πού θά συμβαδίζουν μέ τήν κλήση τήν ὁποία λάβαμε ἀπό τόν Χριστό.

Καί τό λέγει αὐτό ὁ ἀπόστολος Πέ-τρος, γιατί ὁ ἴδιος εἶναι ἀπόλυ-τα πε-πει-σμένος ὅτι ἡ ἀπόφασή του νά ἀκολουθήσει τήν κλήση πού τοῦ ἀπηύθυνε ὁ Χριστός στή θά-λασ-σα τῆς Γαλιλαίας ἦταν ὀρθή. Διότι, ἄν καί φαινομενικά ἀκο-λού-θησε ἕναν ἄγνωστο ἄνδρα, ὁ ὁποῖος τόν πλησίασε, ἐνῶ μάζευε τά δίχτυα του, καί τόν κάλεσε

νά τά ἐγκα-ταλείψει τά πάντα καί νά τόν ἀκολου-θήσει, χωρίς νά ξέρει οὔτε κἄν ποῦ μένει, δέν ἀστόχησε. Γιατί μέ τήν ἀνταπόκρισή του αὐ-τή στήν κλήση τοῦ Χριστοῦ, ἀξιώ-θηκε νά γίνει μαθητής του, νά γί-νει αὐτό-πτης καί αὐτήκοος μάρτυς τῆς δι-δασκαλίας καί τῶν θαυμά-των τοῦ Κυρίου. Ἀξιώθηκε νά ζή-σει καί τό μέγα θαῦμα τῆς Μετα-μορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, τό ὁ-ποῖο ἑορτάζουμε σή-μερα. Νά δεῖ «καθώς ἠδύνατο» καί αὐτός τήν αἴγλη τῆς θείας φύ-σεως τοῦ Χρι-στοῦ. Νά δεῖ τό πρό-σωπό του νά λάμπει σάν τόν ἥλιο καί τά ἱμάτιά του νά γίνονται λευ-κά σάν τό φῶς. Ἀξιώθηκε νά δεῖ μέ τά μάτια του τή δόξα τοῦ Θεοῦ καί νά α-ἰ-σθανθεῖ τήν ἀπό-λαυ-ση πού χα-ρί-ζει στόν ἄνθρωπο ἡ θέα τοῦ ἀρ-ρήτου κάλλους τοῦ προσώ-που τοῦ Θεοῦ, τό ὁποῖο θά ἀτενί-ζουν οἱ ἐκλεκτοί του στή βα-σι-λεία του, καί ἔτσι νά ἔχει τή βεβαιότητα ὅτι Αὐτός τόν ὁποῖο ἀκολούθησε εἶναι ὄντως ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Μέ αὐτή τή θεία ἐμπειρία ἀλλά καί τή βεβαιότητα προτρέπει καί ἐμᾶς σήμερα ὁ ἀπόστολος Πέτρος νά ἐργασθοῦμε γιά νά ἰσχυρο-ποιή-σουμε τήν κλήση μας, ἀκολου-θώ-ντας τήν ὁδό τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ καί ἀγωνιζόμενοι γιά τήν ἐν Χριστῷ ζωή, ὥστε νά ἀξιω-θοῦ-με νά ζήσουμε καί ἐμεῖς τήν προ-σωπική μας μεταμόρφωση μέ-σα στήν ψυχή μας.

Σήμερα ὅμως, ἑορτή τῆς Μετα-μορ-φώσεως τοῦ Σωτῆρος ὁ Χρι-στός ἀπευθύνει σέ σένα καί ἐπί-ση-μα μία ἰδιαίτερη, μία προσωπική κλήση, καί συγχρόνως σοῦ δίδει τή χάρη τῆς προσωπικῆς μετα-μορ--φώσεως.

Σοῦ ἀπευθύνει τήν κλήση νά γί-νεις διάκονος τῶν μυστηρίων του, προσφέροντάς σου διά τῶν χειρῶν τοῦ Ἐπισκόπου σου καί διά τῆς θεί-ας χάριτος, ἡ ὁποία σέ λίγο θά κα-τέλθει γιά νά θεραπεύσει τά ἀσθενῆ καί νά ἀναπληρώσει τά ἐλλείποντα, τήν προσωπική σου με-ταμόρφωση ἀπό χοϊκό ἄνθρωπο σέ διάκονο τοῦ Ὑψίστου.

Γνωρίζω ὅτι ἀπό πολύ καιρό εἶχες ἀντα-ποκριθεῖ ἐσωτερικά στήν ἱε-ρα--τική αὐτή κλήση πού σοῦ ἀπηύ-θυνε ὁ Χριστός. Ἀπό σήμερα ὅμως πού τήν ἀποδέχεσαι ἐπίσημα, ἀνερ--χόμενος τίς βαθμίδες τοῦ ἱε-ροῦ βήματος, ὅπως τότε ἀνῆλθαν οἱ μαθητές τοῦ Κυρίου στό ὄρος Θαβώρ, γιά νά ζήσεις καί σύ τήν προσωπική σου μεταμόρφωση, φρόντισε νά ἀγωνίζεσαι μέ ὅλες σου τίς δυνάμεις γιά νά ἀκολου-θεῖς τήν προτροπή τοῦ πρωτοκο-ρυ-φαίου ἀποστόλου Πέ-τρου.

Ἀγω-νίζου καί σύ, ὥστε στό ἑξῆς ἀκό-μη περισσότερο «βεβαίαν τήν κλῆσιν καί τήν ἐκλογήν ποιεῖ-σθαι». Ἀγωνίζου νά ἐνισχύσεις αὐ-τή τήν κλήση σου, ὄχι μόνο διατη-ρώντας μέσα στήν ψυχή σου τή χά--ρη τοῦ Παναγίου καί τελε-ταρ-χι-κοῦ Πνεύματος, τήν ὁποία σέ λίγο θά λάβεις, ἀλλά καί αὐξά-νο-ντάς την, μέ τόν ἀγώνα σου, μέ τήν ταπείνωση, μέ τήν προσευχή, μέ τήν ὑπακοή στήν Ἐκκλησία καί τόν Ἐπίσκοπό σου, μέ τή συνέπεια, μέ τήν καθαρότητα τῆς ζωῆς σου μέ τήν ἁγνή καί

ἀπρόσκοπτη δια-κο-νία τοῦ Θεοῦ πού σοῦ προσ-φέ-ρει σή-μερα τόν πρῶτο βαθμό τῆς ἱερω-σύνης.

Σέ λίγο θά ζήσεις τήν ἐμπειρία τῆς μεταμορφώσεως διά τῆς ἐπι-κλή--σεως καί ἐπιφοιτήσεως τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Φρόντισε νά μήν ὑπάρξει τίποτε στή ζωή σου πού θά ἀλλοιώσει αὐτή σου τή με-τα-μόρφωση. Διακόνει τόν Θεό ἀλ-λά καί τούς ἀνθρώπους μέ ἀγά-πη, μέ αὐταπάρνηση, μέ ἀφο-σίω-ση, ὥστε νά αὐξάνει μέσα σου ἡ χάρη καί νά δοξάζεται τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ καί μέσα ἀπό ἀπό τή διακο-νία σου.

Στή νέα σου ζωή θά σέ συνο-δεύ-ουν οἱ εὐχές τοῦ συλλειτουρ-γοῦ-ντος Σεβασμιωτάτου Μητρο-πο-λί-του Σμύρνης, ὁ ὁποῖος διηκόνησε ἐπί δεκαετία στήν Ἱερά Μητρόπολή μας καί σέ αὐτόν τόν ἱερό ναό, καί ἰδιαιτέρως στόν τομέα τῆς νεότητος, μαζί καί μέ τίς δικές μου εὐχές καί τίς εὐχές ὅλων τῶν συμπρο-σευ-χομένων πρεσβυτέρων καί διακόνων, τῶν γονέων καί τῶν ἀδελφῶν σου, ἀλ-λά καί τῆς εὐσεβοῦς σου συζύγου, ἡ ὁποία θά εἶναι ἀπό σή-μερα καί συναντιλήπτωρ στήν προσπάθειά σου νά ἀνταποκριθεῖς στή νέα σου κλήση.

Καί εὔχομαι ἡ χάρη τοῦ Με-τα-μορ-φωθέντος Κυρίου νά καταυ-γά-ζει πάντοτε καί τή ζωή καί τή δια-κονία σου, ὥστε νά εὐαρεστεῖς στόν Θεό διά τῆς μεταμορφώσεως τοῦ ἑαυτοῦ σου σέ γνήσιο διάκονο τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας μας.